

Fővárosi Ítéltábla
22.Gf...../2015/5.

A Fővárosi Ítéltábla

a Berczi Ügyvédi Iroda **(fél címe1)** által képviselt
felperes neve (felperes címe) felperesnek

a dr. Süle Péter ügyvéd **(fél címe2)** által képviselt
I. r. alperes neve (I.rendű alperes címe.) **I. rendű,**
II.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe.) **II. rendű és**
III. r. alperes neve III. r. alperes címe III. rendű alperesellen

tagzási jogviszony megállapítása iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2015. február 24. napján hozott 1.G...../2014/21. számú ítélete ellen a felperes által 22. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és a felperes által az alpereseknek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 290.000 azaz Kettőszáz-kilencvenezer Ft-ra leszállítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I-III.r. alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 30.000 azaz Harmincezer Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S :

A felperes, mint vételi jog jogosultja, valamint az I. rendű alperes Kft. tagjai - a II. és III. rendű alperesek - mint vételi jog kötelezettjei között 2012. június 27. napján új üzletrészre vonatkozó vételi jogot alapító szerződés jött létre. A szerződés 3. pontja szerint az I. rendű alperes társaság tagjai, a vételi jog kötelezettjei kijelentették, hogy 2013. január 1. napjával a társaság törzstőkéjét 1.000.000 Ft összeggel felemelik, és hozzájárulnak, hogy a tőkeemelés új üzletrész létrehozásával, egyben új tag belépésével valósuljon meg. A 4. pont értelmében a szerződő felek megállapodtak, hogy a 3. pontban meghatározott módon létrejött új üzletrészre vételi jogot alapítanak a felperes javára, annak létrejöttétől számított 15 napig, azaz 2013. január 16. napjáig. Ez időszak alatt a felperes jogosult egyoldalú nyilatkozattal megszerezni az új üzletrész tulajdonjogát, melynek

névértéke és vételára 1.000.000 Ft. A szerződés 6. pontjában rögzítették, hogy a vételi jog jogosultja a szerződés aláírásával egyidejűleg megfizet a társaság számlájára 1.000.000 Ft-ot, mely az újonnan létrehozandó üzletrész teljes vételárát képezi. A szerződés 8. pontja szerint amennyiben a vételi jog jogosultja él a vételi jogával, úgy megszerzi az újonnan létrejövő üzletrész tulajdonjogát, ezzel egyidejűleg üzletrészenek aránya 25% lesz. A szerződés 11. pontja előírja, hogy a vételi jog jogosultja köteles az üzletrész megszerzését a társaság ügyvezetője részére a megszerzést követő 8 napon belül magánokirati formában bejelenteni.

A felperes 2012. június 27. napján az I. rendű alperes részére 1.000.000 Ft-ot megfizetett. Az I. rendű alperesi társaságban a tőkeemelés nem történt meg.

A felperes keresetében kérte annak megállapítását, hogy az I. rendű alperes Kft. tagjává vált, mert annak 1.000.000 Ft névértékű üzletrészt tőkeemelés és vételi jog gyakorlása jogcímén 2013. január 1. napján megszerezte. Kérte a II. és III. rendű alpereseket fentiek tűrésére kötelezni, egyben kérte a Budapest Környéki Törvényszék Gazdasági Kollégiuma Cégbíróági Csoportjának megkeresését, hogy az I. rendű alperes cégjegyzékben vezetett adatai között vezesse át a változást, mely szerint felperes 2013. január 1. napjától az I. rendű alperes tagja, a társaság jegyzett tőkéjének összege pedig 4.000.000 Ft.

Előadta, hogy a szerződés aláírásával egyidejűleg az üzletrész teljes vételárát megfizette, és a szerződés megkötésekor tájékoztatta a II. és III. rendű alpereseket arról, hogy be kíván lépni az I. rendű alperes társaságba. Ennek megfelelően a II. és III. rendű alperesek a szükséges előkészületeket megkezdték, azonban a szerződés 3. pontjában vállalt kötelezettségüknek nem tettek eleget, a tőkeemelést 2013. január 1. napjával nem hajtották végre, új üzletrészt sem hoztak létre. Emiatt felperes nem tudta megtenni a szerződés 4. pontjában meghatározott nyilatkozatot. Ugyanakkor a szerződés csak elnevezése alapján vételi jogot alapító szerződés, annak tartalmát tekintve azonban a Ptk. 365.§ (1) bekezdése szerinti adásvételi szerződésnek minősül, a felek szerződési akarata az új üzletrész tulajdonjogának vételár ellenében történő átruházására irányult. A megállapodás az adásvételi szerződés minden lényeges elemét tartalmazza, a felperes a vételárát teljes egészében megfizette a II. és III. rendű alpereseknek, akik azt elfogadták, és elismerték. Figyelemmel arra, hogy felperes a szerződést teljesítette, ennek alapján az I. rendű alperes tagja, és törzsbetétjének arányában tulajdonosa lett.

Az I. és II. rendű alperesek a kereset elutasítását kérték. Kifejtették, hogy a szerződés 3. pontjában rögzített kötelezettségük (új tag belépésével történő törzstőke emelés kapcsán felmerülő teendők) kizárólag abban az esetben állt volna be, amennyiben a felperes eleget tett volna a szerződésben foglaltaknak. A szerződés 4. pontja értelmében a vételi jog annak létrejöttétől számított 15 napig, azaz 2013. január 16. napjáig került megalapításra a szerződő felek részéről. A szerződés 4. pontja értelmében ezen időszak alatt felperes egyoldalú nyilatkozattal jogosult volt megszerezni az új üzletrész tulajdonjogát. A felperes azonban a vételi jog gyakorlását tartalmazó egyoldalú nyilatkozatát sem 2013. január 16. napjáig, sem azt követően nem juttatta el az alperesek számára, elmulasztott élni az üzletrész kapcsán őt megillető vételi jogosultsággal. Ez a felperesi mulasztás utóbb már nem pótolható, így felperesnek a korábban fennállt vételi joga végérvényesen elenyészett. A felperes nem tett eleget a Gt. 156. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettségének sem, mert a szerződésben, de azt követően sem nyilatkozott arról közokiratban vagy teljes bizonyító erejű magánokiratban arról, hogy a társasági szerződés rendelkezéseit magára nézve kötelezőnek ismerné el. Ez ugyancsak lehetetlenné teszi követelése teljesítését.

A szerződésben a felek nem üzletrész adásvételről rendelkeztek, hanem opciós adásvételi jogot igyekeztek biztosítani a felperes számára. Ez a szerződés elnevezéséből, szövegezéséből és a szerződés tartalmának a felek szándékolt ügyleti akarata szerinti értelmezéséből is egyértelműen megállapítható.

Alperesek érvénytelenségi kifogást terjesztettek elő, hivatkozva arra, hogy a 2012. június 27-én kelt vételi jogot alapító szerződés a szerződő felek részéről nem egyidejűleg került aláírásra, azt az okiratot elkészítő jogi képviselő annak ellenjegyzése céljából magával vitte. Az okirat felek által történt aláírásakor sem a jogi képviselő aláírása, sem a pecsétje nem szerepelt az okiraton, ezen tény pedig az opciós jogot biztosító okirat érvénytelenségét eredményezi.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alpereseknek egyetemlegesen 368.000 Ft perköltséget.

Indokolása szerint nem osztotta azt a felperesi álláspontot, mely szerint a felek között üzletrész adásvételi szerződés jött létre. A felperes előadását és az I-II. rendű alperesek nyilatkozatát értékelve megállapította, hogy az alperesek számára egyértelmű volt, a felek között vételi jogot alapító szerződés, nem pedig üzletrész adásvételi szerződés jön létre. Ez következik egyébként a szerződéskötés körülményeiből is, hiszen a szerződés aláírásakor az I. rendű alperesi társaságban nem volt olyan üzletrész, amelyet az alperesek értékesíteni kívántak, kizárólag a tőkeemelés útján létrejövő üzletrészt kívánták adásvétel tárgyává tenni. A perbeli szerződésben - figyelemmel a Ptk. 207. § (1) bekezdésére - a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint is egyértelműen rögzítésre került, hogy a felek vételi jogot alapító szerződést kötöttek (szerződés 4., 6., 8., 10., 11. pontja). Egyértelmű tehát, hogy a Ptk. 205. §-ában foglaltak értelmében a felek akarata a törzstőke emelés útján létrejövő új üzletrészre vonatkozó vételi jogot alapító szerződés megkötésére irányult.

Vételi jog esetén az adásvételt az egyoldalú nyilatkozat hozza létre, és a felperes maga ismerte el, hogy a szerződésben rögzített határidőben vételi jogával nem élt, írásbeli egyoldalú nyilatkozattal nem jelezte az alperesek felé, hogy az új üzletrész tulajdonosa kíván lenni. A szóban tett vételi nyilatkozat pedig nem felel meg a Ptk. 375. § (1) bekezdésében és a szerződés 11. pontjában foglaltaknak.

A bíróság az alperesek érvénytelenségi kifogását alaptalannak találta. Megállapította, hogy a felek akarata egybehangzó volt a törzstőke emelés útján létrejövő új üzletrészre vonatkozó vételi jogot alapító szerződés megkötése tekintetében, annak pedig nincs jelentősége, hogy a felek a perbeli szerződést nem egyidejűleg írták alá.

Megjegyezte továbbá, hogy a törzstőke vagyoni hozzájárulás szolgáltatásával, illetve a törzstőkén felüli vagyon terhére emelhető fel. A vagyoni hozzájárulás szolgáltatásával megvalósuló tőkeemelés esetében külön taggyűlés dönt a tőkeemelés elhatározásáról, és a tőkeemelés végrehajtásáról. A tőkeemelést elhatározó taggyűlési határozatban meg kell határozni a Gt. 155. § (2) bekezdésében foglaltakat, továbbá azoknak a személyeknek, akik a tőkeemelés során válnak a társaság tagjává, a Gt. 156. § (2) bekezdésében meghatározott tartalmú és alakítású nyilatkozatot kell tennie. Ez az előfeltétele, hogy a tőkeemelésben részt vegyenek. A második taggyűlés dönt a tőkeemelésről, meghatározva a taggyűlési határozatban a Gt. 156. § (3) bekezdésében foglaltakat.

A Kft. személyegyesítő jellegű, ennek következtében egyik tagtól sem várható el, hogy olyan személlyel vállalkozzon együtt, akivel a közös vállalkozáshoz szükséges bizalmi viszony hiányzik. A törzstőke emelés vonatkozásában taggyűlési határozatok nem születtek, a társasági szerződés módosítására sem került sor, önmagában az 1.000.000 Ft befizetése nem teremt alapot felperesnek arra, hogy a Kft. tagja legyen.

A perköltség viseléséről az elsőfokú bíróság a Pp. 78. § alapján rendelkezett azzal, hogy az alpereseknek járó ügyvédi munkadíjat a csatolt megbízási szerződésben foglaltak szerint állapította meg 200.000 Ft alapdíj + 3 tárgyalásra 3x30.000 Ft munkadíj, továbbá 78.300 Ft áfa, összesen: 368.000 Ft összegben.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a keresetnek történő helyt adást. Álláspontja szerint téves az az ítéleti megállapítás, hogy a felperes

azért nem vált az I. rendű alperes tagjává, mert írásbeli egyoldalú nyilatkozattal nem jelezte a II. és III. rendű alperesek felé, hogy az új üzletrész tulajdonát meg kívánja szerezni. A II. és III. rendű alperesek elismerték, hogy a felek között konkrét technikai egyeztetések voltak folyamatban abból a célból, hogy a felperes az I. rendű alperes tagjává váljon.

Felperesi álláspont szerint felperes az I. rendű alperes tagja lett azáltal, hogy a II. és III. rendű alperesek által vállalt kötelezettség alapján létrehozandó 1.000.000 Ft névértékű üzletrész tulajdonjogát megszerezte. Mindezt alátámasztják a II. és a III. rendű alperesek 2014. december 9. napján tartott tárgyaláson elhangzott nyilatkozatai. A felek egyértelmű és egybehangzó akarata a szerződés megkötésekor az volt, hogy a felperes tagja legyen az I. rendű alperesi társaságnak. Az ezzel kapcsolatos szükséges előkészületek a társasági szerződés módosítására vonatkozóan megkezdődtek, ezt bizonyítja **(tanú neve1)** tanú nyilatkozata. A II. és III. rendű alperesek elismerték a törzstőke emelésére vonatkozó elhatározásukat, és a per adatai is azt igazolják, hogy „harmadik tagként” tekintettek a felperesre.

A felperes a szerződésben vállalt kötelezettségének eleget tett az által, hogy az új üzletrész 1.000.000 Ft összegű vételárát rendelkezésre bocsátotta. Az üzletrész megszerzése érdekében őt további kötelezettség nem terhelte. Mulasztás a II. és III. rendű alperesek részéről áll fenn, mert az új üzletrészt a II. és III. rendű alpereseknek, mint az I. rendű alperes tagjainak kellett volna létrehoznia. A törzstőke felemelésével kapcsolatos jogszabályi kötelezettségeiknek azonban nem tettek eleget.

Téves bírói jogértelmezésen alapul az ítélet a tekintetben is, hogy a korlátolt felelősségű társaság személyegyesítő jellegére hivatkozva utasítja el a keresetet.

Felperesi álláspont szerint az új 1.000.000 Ft értékű üzletrész vételárának megfizetésével a felperes az I. rendű alperes tagjává vált.

Felperes fellebbezésében kifogásolta az alperesek részére megítélt perköltség összegét is, mert a 290.000 Ft összegű ügyvédi munkadíjat eltúlzottnak tartotta, egyben utalt arra, hogy az alperesi jogi képviselő nem tartozik áfa fizetési kötelezettség alá, ezért alaptalanul kötelezték annak megfizetésére is.

Az I-III.r. alperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Vitatták azt a felperesi állítást, hogy a felperes az I.r. alperes tagjává vált volna, hivatkoztak arra, hogy a felperes semmiféle nyilatkozatot nem tett annak érdekében, hogy megszerezze az újonnan kialakításra kerülő üzletrész tulajdonjogát. Nem felel meg a valóságnak az a felperesi előadás sem, hogy a II. és III.r. alperesek tagként tekintettek a felperesre, ezt a II. és III.r. alperesek perben tett személyes előadása is cáfolja.

Nyilatkoztak arról, hogy az alperesi képviselő valóban nem tartozott és jelenleg sem tartozik az ÁFA fizetési kötelezettek közé.

A másodfokú bíróság teljes terjedelmében bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét, mert annak - figyelemmel a Pp. 228. § (4) bekezdésére - nem volt fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett része.

A fellebbezés a per főtárgyát illetően nem alapos, csak az elsőfokú perköltség tekintetében volt az részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a felperes és a II-III. rendű alperesek között 2012. június 27. napján létrejött jogügyletet annak tartalmára, rendelkezéseire is figyelemmel helyesen minősítette a jogvitára irányadó 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 375. §-ában írt vételi jogot engedő szerződésnek. A II. és III. rendű alperesek e szerződéssel egyértelműen vételi jogot engedtek a felperes részére, ezért

közöttük az adásvételi szerződés csak a felperes vételi jog gyakorlására vonatkozó egyoldalú jognyilatkozata folytán jött volna létre.

Az elsőfokú bíróság helyesen fejtette ki ítéletének indokolásában, hogy a jogvitára ugyancsak irányadó 2006. évi IV. törvény (Gt.) 155. § (2) bekezdésére, 156. § (2) és (3) bekezdéseire figyelemmel milyen módon mehet végbe a vagyoni hozzájárulás szolgáltatásával megvalósuló tőkeemelés, amely jelen esetben az opciós jog gyakorlásának előfeltétele lett volna. A másodfokú bíróság ehhez csupán annyit fűz hozzá, hogy a Gt. 141. § (2) bekezdés s) pontja értelmében a törzstőke felemelésének elhatározása kizárólagos taggyűlési hatáskör. A jelen esetben ilyen taggyűlési határozat nem született, ezért a felperes semmiképpen sem válhatott taggá az I. rendű alperesi Kft-ben, ehhez önmagában a törzstőke emeléssel létrehozandó üzletrész vételáraként 1.000.000 Ft megfizetése nem elégséges a szükséges taggyűlési határozatok hiányában. A felperes tagsági jogviszony megállapítására irányuló keresete ezért nem teljesíthető.

A felperes külön is kifogásolta az alperesek javára megállapított elsőfokú perköltség összegét. A 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet (IM. rendelet) 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint a pernyertes fél igényelheti a megbízási szerződéssel igazolt ügyvédi munkadíj megtérítését. Az IM rendelet 2. § (2) bekezdése ugyan lehetővé teszi, hogy a bíróság ennek összegét mérsékelje, de a bíróság számára ez csak lehetőség, nem pedig kötelezettség. Az IM. rendelet 4/A. § (1) bekezdése alapján áfa összegre csak az áfa fizetésére köteles ügyvéd tarthat igényt, és a (2) bekezdés szerint erre vonatkozóan nyilatkoznia is kell. Jelen esetben az alperesi képviselő úgy nyilatkozott, hogy nem köteles áfa fizetésére, emiatt kizárólag az áfa összegével szállítható le az elsőfokú ügyvédi munkadíj összege.

A másodfokú bíróság ezért a Pp. 253. § (2) bekezdésének alkalmazásával csak e tekintetben változtatta meg részben az elsőfokú ítéletet, egyebekben azonban helybenhagyta azt.

Tekintettel arra, hogy a részbeni megváltoztatás a per főtárgyát nem érinti, a felperes teljes mértékben pervesztesnek minősül, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint nem igényelheti költségei megtérítését az alperesektől, és köteles megfizetni az alperesek másodfokú perköltségét is. E tekintetben a másodfokú bíróság a felszámított és igazolt megbízási szerződés szerinti ügyvédi munkadíjat vette figyelembe.

Budapest, 2015. október 1.

dr. Csepinszky Andrea s. k.
a tanács elnöke

dr. Klicsúné dr. Sólyom Livia s. k. . Pávlisz Beatrix
előadó bíró Hajnalka s. k. bíró

A kiadmány hitelül: